

der var Skat, og hvad der var at betragte, som Domæneafgift. Da nu disse Forhold skulde ordnes efter Fredslutningen i 1864, valgte man den Fremgangsmaade — det var den, som fastsloges ved Loven af 1867 — at man først ophævede en Del af de bestaaende Afgifter, som blev erstattede af Land- og Ligningsskatten, hvilken i Overensstemmelse med den Skat, som findes her i Kongeriget, blev paalagt efter en Bonitering af Ejendommene, væsentlig svarende til den, som var fulgt ved Udarbejdelsen af Matriklen af 1844. Alle de øvrige Skatter og Afgifter blev slaaede sammen under et og Beløbet derefter atter delt i to Dele. Da Gammelskatten her i Landet udgør i Gennemsnit 6 Rdl. 5 Mark pr. Td. Hartkorn, det vil sige 13 $\frac{2}{3}$ Kr., sagde man: Vi indføre i de slesvigske Distrikter en Gammelskat af den samme Størrelse; ud af det samlede Beløb af de Afgifter, der paahvile hver Ejendom, tage vi 6 Rdl. 5 Mark pr. Td. Hartkorn, som skal være en fast og uafløselig Afgift, og som skal kaldes Gammelskat; hele Restbeløbet skal udgøre en Afgift, som vi kalde Jordebogsafgift, og som skal være afløselig, idet den kan indbetales til Statskassen med det 20-dobbelte af dens aarlige Beløb. — Hele denne Fremgangsmaade har, særlig i de senere Aar, givet Anledning til hyppige Klager. Man har ment, at de slesvigske Distrikter derved ere blevne for haardt behandlede, og der er, som ærede Medlemmer, der have siddet nogle Aar her i Tinget, ville vide, oftere indkommet Andragender til Regering og Rigsdag om Jordebogsafgiftens Nedsættelse. Hvorvidt der imidlertid vilde være Grund til at foretage nogen Ændring eller Nedsættelse i Jordebogsafgiften under almindelige Forhold, kan være meget tvivlsomt; thi Sagen har fundet sin Afgørelse i 1867, Ejendommene ville for en stor Del have skiftet Ejer siden den Tid — kort sagt, de Ubilligheder, som mulig kunne have været til Stede, maa nu betragtes som udlignede. Men Forholdet stiller sig anderledes, naar vi gaa over til en almindelig Reform af Skatterne paa faste Ejendomme, og naar vi da ville følge den Fremgangsmaade at afskrive alle de hidtidige Skatter paa faste Ejendomme. Da bortfalder selvfølgelig baade Land- og Ligningsskatten og Gammelskatten i de slesvigske Distrikter af sig selv sammen med Skatterne i den øvrige Del af Landet. Men det maa dog siges, at der er et Billighedshensyn, som taler for, ikke at blive staaende herved, men

tillige ogsaa at lade den Del af Jordebogsafgiften bortfalde, der efter sin Oprindelse er at betragte som Skat, ikke som Domanialafgift. I de Anmærkninger, der ledsage Lovforslaget, ville ærede Medlemmer finde en udførlig Undersøgelse og Redegørelse for disse Afgifters oprindelige Bestanddele. Det vilde imidlertid være ganske unyttigt, om jeg her vilde gaa nærmere ind paa dette Emne. Det er meget indviklet, og ærede Medlemmer, som interessere sig for Sagen, ville have større Udbytte ved at studere det hele igennem hjemme i Ro. Jeg skal kun fremhæve som Kernen deri, at ved at undersøge Oprindelsen til de mange gamle Afgifter, som blev slaaede sammen i 1867, viser det sig, at en Del af dem utvivlsomt maa siges at have haft Karakteren af Skatter. Hvor dette er Tilfældet, foreslaas det, at det Beløb, hvormed disse gamle Skatter indgaa i Jordebogsafgiften, skal stryges. Det samme foreslaas i ethvert Tilfælde, hvor der er Tvivl om Afgiftens Karakter; Tvivlen bør komme Skatteyderne til gode. Det foreslaas altsaa, at Jordebogsafgiften kun skal bibeholdes for de Beløb, om hvilke det er aldeles utvivlsomt, at de have en domanial Oprindelse. Navnlig skal jeg saaledes fremhæve, at der er en Del Ejendomme, om hvilke det gælder, at de i sin Tid ere blevne afhændede af Kronen, uden at der er blevet betalt nogen som helst Købesum for dem, idet hele Vederlaget skulde ydes af Køberen i Form af en aarlig Afgift. Saa vidt man har kunnet opspore Afgifternes Oprindelse, er det altsaa Meningen, at lade dem blive staaende, naar de have en bestemt domanial Karakter, men derimod i øvrigt at lade hele Resten af Jordebogsafgiften bortfalde. Dette vil medføre for Statskassen et Tab af omtrent 38,000 Kr. Den nuværende Jordebogsafgift er 58,750 Kr., medens det anslaas, at det Beløb, der vil blive tilbage, naar de Nedsættelser, der her foreslaas, ere foretagne, kun vil blive omtrent 21,000 Kr., saa at Statskassen vil have en Indtægtsnedgang af omtrent 38,000 Kr. Jeg gentager, at det maa erkendes, at Billighed taler for, at denne Nedsættelse sker, og jeg skal derfor sammen med de to foregaaende Forslag anbefale ogsaa dette til det høje Tings bedste Modtagelse.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til den fungerende Indenrigsminister for at fremsætte det af ham i Dag anmeldte Lovforslag.